

zürzavar közepette is és szinte menekülve vágyik el sokszor az áldott csön-dességbe, a kisvárosok mélabús világába. Azután megint a nagyváros hangulatait, gyors iramát, zaját éneкли meg, a «nyugalanság átkát», az örök rohanást.

Virágh Ferenc egyénisége még nem bontakozott ki teljesen. Még sokszor fölismerjük verseiben, jelzőiben, szávaiban az Ady hatását, ez a hatás kiüt-közik még a verscímekben is. Az Adyén kívül a magyar végek új poétáinak hangja is sok helyen megcsendül verseiben. *Virágh* Ferenc rokonszenves költői lélek. Mindig van mondanivalója, gazdag gondolatsor csillan föl költeményeiben. Nyelvezete szépveretű, magyar zamatú és színes. Olyan lírikust ismertünk meg benne, akinek szavára érdemes lesz figyelni, hiszen a tisztá, meleg szó ma jobban kell, mint valaha.

Myn.

Ravasz László beszédei és cikkei.

(Tudom, kinek hittem. Budapest, Studium-kiadás. 350 l.) Ha minden író úgy fogná fel tisztét, mint e könyv szerzője, az olvasóknak csupán ünnepnapjuk lenne. Mily messze vagyunk ettől, pedig mily egyszerűnek látszik megvalósítása. Nem kellene hozzá több az önismeretnél s annak beátásánál, hogy az írás a lelkeség tükré. Ezt tudva, ki adna torzképet önmagáról?

Áprily Lajosról szóltában Ravasz László ezt mondja: «A költő mindannyiszor névjegyét adja át, valahányszor elolvad egy versét». A műnek az író lelkeségét feltáró e szerepe megragadóan érvényesül a szóban forgó szép könyvben, mely egy nagykultúrájú gondolkozó hozzászólásait tartalmazza a közélet égetően időszerű kérdéseihez. Az ismeretség további fejleményei itt is, mint az életben, az egymáshoz közeledő felek belső saját-ságaitól függnék. Jelen esetben az új kötet oly vonzó tulajdonságokkal lép meg az olvasót, hogy ez bizonyára később is keresni fogja az alkalmat a hasonló szellemi érintkezésre. Sajnos, e rövid ismertetés keretében a mű gazdag tartalma inkább csak sejtethető, mint válaszható. «A szentek szentjében» címen csoportosított huszonhat szép egyházi beszéd s a «Nagy alkalmak» felírással összefoglalt, annak idején élőszóval előadott tizenhat buzdító szövegen kívül, huszonegy essaiszerű dolgozat van a kötetben.

Utóbbiak jórésze vagy egy testület

óhajára készült felolvasás (A szokás hatalma; *Lévay József* stb.), vagy a külföldi tájékoztatását célzó tanulmány. (A háború hatása a magyar vallásos életre; *Magyarország a háború után*). Valamennyire jellemző az a sajtáságuk, hogy nem csupán alaposak és érdekesek, hanem közérdekűek s okfejtésük meggyőző erejét formai tökéletességük is növeli. A könyv nagyobbik felét hit-buzgalmi elmélkedések teszik. De úgy ezekben, mint a tanulmányszerű darabokban szembeüvő a szerző magyar-ságának és emberszeretetének határozott színvallása is, mely az ellentétek megszüntetésével az annyira áhított lelki egység megteremtését célozza. Ez a törekvés adja az író ajkára e jelentős szavakat: «Keresztyén erkölcs annyit jelent: Jézus diadalútja Magyarországon, a magyar szíveken át». (A kereszt-yénség és az erkölcs.) Becses vonása még a műnek s hatásának egyik fő-tényezője, hogy a kötetbe foglalt beszédek és cikkeik gondolatgyöngyei szerkezetileg igen világos elrendezésben, nyelvkészség dolgában pedig nemes veretű, de amellet egyáltalában nem nehézkes előadásban kerülnek az olvasók elé.

A humortól sem idegenkedő elmésség helyenként igen mély vizeken evez (A szokás hatalma; A haldokló műalko-dás); de bár az emberi szel'em sokvál-tozatú tájait (vallás, történelem, szociológia, irodalom, művészet stb.) érinti, sohasem téveszt el irányt s egy pillanatra sem kerül ki az erkölcsi emelkedettsé-g légköréből. A legsúlyosabb kérdéseket szinte intuitív hozzáértéssel fejtegető, a fölünyeskedéstől azonban ösztön-szerűen tartozkodó gazdag lelkeség szól e könyvből.

B. Gy.

Turesányi Elek : A Távolodó. (Versek, novellák. Budapest, 1927. A szerző ki-adása.) A költő külön világban él. El-rekesztett álomkretreben. Itt más színe, más illata van a virágnak, más íze a csóknak, más jelentése a tragikus szavaknak, amelyekkel könnyedén és felelőtlenül dobálózik az élet.

Turesányi Elek fokozott kultuszú üz ebből a költői elszigeteltségből. Parnassien? Elefántcsonttoronyban él? Elkopott kislék és egyébként sem rajzolja Turcsányi aszketikus művész-arcát. Nem parnassien, mert kísértetiesen jólcenségő rímeiből mély, őszinte és megható bánat harsan. Nem él elefánt-csonttoronyban, mert magamegmuta-tásáért leszáll a cipészínashoz és a sza-